

Walvis

Reuzen in het water

Walvissen zijn zoogdieren, in tegenstelling tot wat hun naam doet vermoeden. Ze ademen dus met longen en moeten daarom iedere zoveel tijd boven water komen om adem te halen. Dit doen ze met hun spuitgaten, waarvan ze er twee hebben.

Walvisachtigen zijn onder te verdelen in tandwalvissen en baleinwalvissen en behoren tot grootste diersoorten op aarde. Walvissen behoren tot de categorie baleinwalvissen, uiteraard omdat ze baleinen in hun bek hebben en geen tanden.

Reuzen eten kleintjes

Walvissen kunnen heel erg groot worden. De kleinste walvis, de dwergwalvis, wordt bijvoorbeeld 'maar' 6 meter lang. Andere walvissen worden nog groter! Maar hun voedsel bestaat uit de kleinste diertjes uit de oceaan.

De baleinen in hun bek vormen een zeefachtige structuur, waarmee ze voedsel uit het water zeven. Voedsel dat er voornamelijk in blijft hangen heet krill. Dit zijn kleine garnaalachtige beestjes, die soms in kilometers brede zwermen in het water krioelen.

Kenmerken

Walvissen hebben een gladde huid. Hieronder zit een dikke laag vet, die we ook wel blubber noemen. Door deze speklaag kunnen de walvissen in heel koud water zwemmen.

Walvissen staan bekend om hun enorme staart, waarmee ze soms op het water slaan. Zij gebruiken hun staart om te zwemmen en hun vinnen om te sturen.

De ogen van de walvis zijn relatief klein en worden bedekt door olieachtige tranen, die bescherming bieden tegen het zoute water.

Walvissen kunnen goed horen. Het is hun belangrijkste zintuig. Vooral in het donkere troebele water zijn deze dieren sterk afhankelijk van geluid. De dieren communiceren ook met elkaar door middel van geluid.

Jongen

Walvissen trekken van koude plekken waar veel voedsel zit naar warmere wateren om hun jongen te baren. Zo kunnen de jongen in warmer water opgroeien, totdat ook zij een speklaag hebben. Als een walvisjong geboren is, zwemt het meteen naar de oppervlakte om te ademen. Als het jong nog zwak is, helpt zijn moeder hem ook wel naar boven. Sommige jongen drinken totdat ze twee zijn melk bij hun moeder.

Tijdens de trektochten worden ongelooflijke afstanden afgelegd. Zo kan de grijze walvis wel 20.000 kilometer reizen!